

Tarcsapuszta, 1906. június 22. – Pécs, 1981. június 8.

Szülei cselédek voltak a tarcsapusztai Eszterházy hercegi uradalomban. Hat elemit, majd 1951-1953-ban mezőgazdasági technikumot végzett. Tizennégy éves korától a tarcsapusztai uradalom nagybérlőjénél dolgozott: borjúgondozó, 1925-től kocsis, 1927-től tehenész. 1928-ban kinevezték első tehenésznek, ez az állás nagyobb komencióval járt. 1931 novemberétől a kerekespusztai birtokon lett tehenészgazda. Miután özvegyen maradt, visszakерült Tarcsapusztára, ahol szintén tehenes gazdaként alkalmazták. Ebben a beosztásban dolgozott a második világháború végéig. 1945-ben a földreform során 12 kat. hold földet kapott. A szentlőrinci földigénylő bizottság tagja, majd 1946-ban a Tarcsapusztán megalakult földigénylő bizottság elnöke. Közvetlenül a háború után belépett a Független Kisgazdapártba. Az 1947. augusztus 31-i országgyűlési választásokon a Baranya és Tolna megyei választókerületben pótképviselő lett. 1948. november 16-án behívták a törvényhozásba. Képviselőisége lejártával tehenész csoportvezetőként helyezkedett el a Szentlőrinci Tangazdaságban. Juttatott földjét 1951-ben leadta a tangazdaságnak. A nagyüzemi gazdálkodást tartotta célszerűnek, s erről egy pécsi lapban vezércikke is megjelent. A parasztság jövője a táblás gazdálkodás címmel. 1956 őszén semmilyen politikai megmozdulásban nem vett részt, ennek ellenére elbocsátották. 1957-ben Budapesten, a Szekérfuvarozó Vállalatnál istállóőrként vállalt munkát. 1958-tól állattenyésztési brigádvezető a Baranya megyei Bikali Állami Gazdaságban, innen ment nyugdíjba 1966-ban.